

Republika e Kosovës
Republika Kosovo-Republic of Kosovo
Kuvendi - Skupština - Assembly

Saziv VI
Prolečno zasedanje

Skupština Republike Kosova, shodno članu 65. (1) Ustava Republike Kosova i člana 6.1 i 52. Poslovnika Skupštine, na plenarnoj sednici od 16. maj 2019.godine, na predlog Ad hoc komisije, formirane odlukom Skupštine, 15.04.2019. god., o izradi Nacrta rezolucije o srpskom genocidu počinjenom na Kosovu, usvaja sledeću:

REZOLUCIJU
O genocidu koji je počinila Srbija na Kosovu

Uzimajući u obzir:

- Kartu Ujedinjenih nacija, 24. oktobar 1945;
- Univerzalnu deklaraciju o ljudskim pravima UN-a, 10.decembar 1948;
- Deklaraciju Generalne Skupštine u Rezoluciji 96 (I), 11.decembar 1946, gde se genocid kvalifikuje zločinom, prema međunarodnom pravu, što je u suprotnosti duha i cilja Ujedinjenih nacija i kažnjiv od strane civilizovanog sveta;
- Konvenciju o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida, 9.decembar 1948;
- Ženevsku konvenciju od 1949, naročito IV Konvencije, za zaštitu civilnih lica tokom rata, kao i dodatne protokole I i II od 1977;
- Međunarodnu konvenciju o civilnim i političkim pravima, 16.decembar 1966;
- Rimski Statut Međunarodnog krivičnog suda, 17.juli 1998, o kažnjavanju zločina genocida, zločina protiv čovečnosti i ratnih zločina;
- Konvenciju UN-a o neprimeni zakonskih ograničenja za ratne zločine i zločine protiv čovečnosti, 26. novembar 1968, bez obzira na vreme kada su počinjeni, za sve ratne zločine, zločine protiv čovečnosti, počinjeni tokom rata ili mira, definisani na Karti vojnog Tribunala u Nirnbergu, dana 8. avgust 1945, potvrđeno sa Rezolucijama 3(I) od 13.februara 1946 i 95(I) od 11.decembar 1946.Generalne Skupštine UN-a, naročito „teških kršenja“ naglašeni u Ženevskoj Konvenciji od 12.avgusta 1949,o zaštiti ratnih žrtava; proterivanju oružanim napadima ili okupacije, kao i nehumanih akata, kao posledica politike aparthejda i zločina genocida, definisan Konvencijom od 1948 o sprečavanju i kažnjavanju zločina

genocida, čak i ako takvi akti ne predstavljaju kršenje prava zemlje, u kojoj su oni počinjeni.

- Rezolucija generalne skupštine UN-a: A/HRC/RES/37/26, 23. mart 2018; A/HRC/RES/7/25, 28 mart 2008; A/HRC/RES/22/22, 22 mart 2013; A/HRC/RES/28/34, 27 mart 2015, o sprečavanju zločina genocida, koje zahtevaju ubrzavanje institucionalnih državnih napora, naročito sistema pravosuđa, za identifikaciju, gonjenje i osudu postupaka, koji mogu da vode ka zločinu genocida.

Uzimajući za osnovu:

- Izveštaj specijalnog izvestioca UN-a A/53/322 Parlamentarne Skupštine UN-a od 11.09.1998, o ubistvima i arbitrarnom pogubljenju Albanskih stanovnika u njihovim naseljima i velikom broju proteranih, razaranju albanskih naselja od strane vojne artilerije Savezne Republike Jugoslavije (SRJ – Srbija i Crna Gora), naročito srpske i spaljenih razorenih, tokom namernih paravojnih operacija;
- Izveštaj Generalnog sekretara UN A/53/556, od 30.10.1998; S/1998/912, od 3 oktobar 1998; S/1999/293, od 17. marta 1999, o ubistvu hiljade albanskih civila, uglavnom deca, žene i starije osobe, o proterivanju oko jedan milion Albanaca, iz svojih kuća i naselja, od kojih više od 800'000 u susedne zemlje; više od 100'000 kuća i objekta, od kojih više od 900 škola u celini je razoreno, oštećeno i spaljeno, „stepen razaranja, koji dokazuje jasno upotrebu nediskriminirajuće i neproporcionalne snage protiv civilnog stanovništva“, u cilju „iskorenjivanja grupa kosovaca, blokirajući svaki napor za pomoć“, i poziv za angažovanje međunarodne zajednice za prikupljanje i obezbeđivanje izvora humanitarne pomoći, kao i odgovor na Apel za humanitarnu pomoć Konsolidovane agencije UN-a za kosovsku krizu;
- Deklaraciju generalnog sekretara UN-a, pri 53 Zasedanju Komisije za ljudska prava UN-a E/CN.4/1999/SR.19, 9. juli 1999, kraj XX Veka “pod mračnim oblacima genocida” sa “razbuktavanje nediskriminirajućeg nasilja i organizovana masovna ubistva”, što se karakteriše i kao “Kampanja etničkog čišćenja, počinjen od srpskih autoriteta na Kosovu, što izgleda da ima samo jedan cilj: da protera sa Kosova ili da ubije što više etničkih Albanaca, uskraćujući jednom narodu osnovno pravo na život, slobodu i bezbednost.”
- Rezoluciju Saveta Bezbednosti UN-a 1168 (1998), 31. mart 1998; 1199 (1998), 23. septembar 1998; 1203 (1998), 24. oktobar 1998; 1239 (1999), 14. maj 1999; i 1244 (1999), 10. juni 1999. u vezi počinjenih zločina na Kosovu od strane SRJ (Srbija i Crna Gora), naročito Srbija i tešku humanitarnu situaciju albanskih izbeglica unutar Kosova i susednim zemljama;
- Rezoluciju Saveta Bezbednosti UN S/ RES 1820 (2008), 19. juni 2008, koja naglašava da „silovanje i druge forme seksualnog nasilja mogu da predstavljaju ratni zločin, zločin protiv čovečanstva ili sastavni čin genocida“ i zahteva izuzeće seksualnog nasilja iz odredba za amnestiju u kontekstu procesa za rešavanje konflikta;

- Rezoluciju Saveta Bezbednosti UN S/RES/2467 (2019), 23.april 2019, o odgovornosti država za okončanje ne kažnjavanja i krivičnog gonjenja odgovornih za zločin genocida, zločina protiv čovečnosti i ratnih zločina, počinjenih nad civilima, naglašavajući uznemirenje da je samo jedan ograničeni broj počinitelja seksualnog nasilja, izveden pred licem pravde;
- Rezoluciju 47/121 Generalne Skupštine UN-a, 18. decembar 1992, u kojoj se naglašava jasno da masovno proterivanja nezaštićenih civila iz svojih kuća, i sprovođenje politike etničkog čišćenja, predstavlja jednu formu genocida;
- Deklaraciju i akcioni plan Konferencije o ljudskim pravima, organizovana od Generalne Skupštine ujedinjenih nacija u Beču, 25. juni 1993, naročito stav 28, koji naglašava da praksa masivnog kršenja ljudskih prava u formi genocida „etničko čišćenje“ i sistematsko silovanje žena u ratnim situacijama, kao i masivnih egzodus ljudi sa svojih mesta prebivališta i zemlje, su u svako vreme neoprostivi i kažnjivi;
- Preporuku parlamentarne Skupštine Saveta Evrope 1403 (1999), 28.april 1999.kao i Rezoluciju 1182 (1999), 30 mart 1999 o izbegličkoj krizi unutar Kosova i van Kosova u susednim zemljama; Albaniji, Makedoniji i Crnoj Gori, o riziku izbeglica ugroženih od ubistva i smrti ;

Polazeći od činjenica da:

- Da 2019.gidina obeležava 20-godišnjicu rata na Kosovu, zločine počinjene od strane oružanih snaga FRJ (Srbija i Crna Gora), naročito srpskih snaga, programirane i institucionalizovane državne kampanje,u cilju istrebljivanja Albanaca i nasilne promene etničkog sastava Kosova, proterujući oko 1 milion lica, ubivši oko 12 hiljada nezaštićenih civila, uglavnom Albanci, uključujući i pripadnike drugih etničkih zajednica, Bošnjaci, Turci, Romi, Aškalije, Egipćani, između kojih 1392 dece,od kojih više od 800 ispod 5 godina starosti i 1739 žena;
- Tokom perioda 1998-1999. Srpske snage na Kosovu su počinili oko 100 kolektivnih evidentiranih masakra, protiv nezaštićenih civila na Kosovu, uglavnom albanci, razaranjem njihovih naselja i kuća, ubijajući na gnusan način decu, žene i starije osobe, čak spalivši ih žive u prisustvu drugih, kao u: Likošanu, 28. februar– 1.mart 1998, 24 civilnih žrtava; Ćirez 28. februar– 1.mart 1998, 24 civilnih žrtava; Prekaz 5-7. mart 1998, 59 civilnih žrtava, 55 iz porodice Jashari; Ljubenić,prvi masakr, 25. maj 1998, Fortesa (bivša Bela Crkva), 18.juli 1998, 12 civilnih žrtava; Ranče (Štimlje) 26.avgust 1998, 11 civilnih žrtava; Klječka, 27 avgust 1998, 8 ubijenih i preko 30 ranjenih civilnih žrtava; Bajgorska Šalja 15- 17 septembar 1998, 12 civilnih žrtava; Čićavica 22- 24 septembar, 24 civilnih žrtava, 6 ubijenih čekićom u glavi; Golubovac (Maljiševo) 26septembar 1998, 14 civilnih žrtava; Gornje Obrinje, 26 septembar 1998, 24 civilnih žrtava porodice Delijaj; Ljubenić, drugi masakr 1. i 7. april 1999.100 civilnih žrtava, od kojih trudne žene i deca od 2 godine; Rečak 15 januar 1999, 43 civilnih žrtava; Rakovinski Most, 24. januar 1999, 4 civilnih žrtava; Lešan Suhareka, 2. mart 1999 29 civilnih žrtava; Reznik (Vučitrna), 6. mart 1999, 9 spaljenih civilnih žrtava; Mitrovica, 13. mart 1999, 6 civilnih žrtava; Trnava (Podujevo),

20. mart 1999, 4 ubijenih i 11 ranjenih civilnih žrtava; Skenderaj, 20. mart 1999, 29 civilnih žrtava; Kotlina (Kačanik), 24. mart 1999, 26 civilnih žrtava; Podujevo, 24. i 25. mart 1999, 36 civilnih žrtava; Celina, 25. mart 1999, 82 civilnih žrtava; Fortesa (bivša Bela Crkva), 25. mart 1999, 46 civilnih žrtava; Goden, 25. mart 1999, 28 civilnih žrtava; Randobrava, 25. mart 1999, 8 civilnih žrtava porodice Pajaziti; Mala Kruša, 26. mart 1999, 113 civilnih žrtava; Velika Kruša, 25. i 26. mart 1999, 241 civilnih žrtava; Trnje (Suvareka), 25. mart 1999, 28 civilnih žrtava; Suhareka, 26. mart 1999, 48 civilnih žrtava, članovi porodice Berisha; Padalište, 26. mart 1999, Landovica, 26. mart 1999, 23 civilnih žrtava; Mamuša, 27. mart 1999, 18 civilnih žrtava; Kruševac (Obilič), 27. mart 1999, 11 civilnih žrtava iz porodice Rama; Đakovica, 27. mart 1999, 6 civilnih žrtava porodice Čerkezi; Izbica, 28. mart 1999, 114 civilnih žrtava; Matićan (Priština), 28. mart 1999, 21 civilnih žrtava; Podujevo, 28. mart 1999, 19 civilnih žrtava, članovi porodice Duriqi, Bogujevci, Llugaliu i Gashi; Beleg (Dečane), 28-29. mart 1999, 46 ubijenih i nestalih civila; Gornja Dumnica, 29. mart i 11. april 1999, 6 civilnih žrtava od granatiranja; Mitrovica, 29. Mart 1999, 4 civilnih žrtava; Laštica- Gnjilane, 22 civilnih žrtava, živo spaljenih; Burim (Belanica-Mališevo), 31. mart 1999, 34 civilnih žrtava; Ljubenić (Peć), 1. april. 1999, 60 civilnih žrtava; Cercë, 1. April 1999, 6 civilnih žrtava iz porodice Rexha; Đakovica, 2. April 1999, 6 civilnih žrtava, Majka sa petoro dece doba 1988-1997 iz porodice Vejsa; Pastasel, Nagavc (Orahovac), 2. april 1999, 31 civilnih žrtava; Sopi, 2. april 1999, 35 civilnih žrtava; Kralan, 2- 4. april 1999, 100 civilnih žrtava; Priština naselje Dragodan, 3. April 1999, 7 civilnih žrtava; Gornja Čupeva, 4. april 1999, 45 civilnih žrtava; Popovo (Podujevo), 4. april 1999, mnogo civilnih žrtava, svi unutrašnje izbeglice; Rezala, 5. april 1999, 41 civilnih žrtava; Kokaj (Gnjilane), 5. April 1999, 6 civilnih žrtava; Prroi i Rakocit i Novo naselje Kačanik, 9 april 1999, 58 civilnih žrtava; Ljubižde Hasa, 12. april 1999, oko 18 civilnih žrtava; Staro selo (Ferizaj), 13. april 1999, 7 civilnih žrtava; Mitrovica, 14. april 1999, 26 civilnih žrtava; Slovinje i Ljipljane, Skenderaj. 16. april 1999, 13 civilnih žrtava; Mitrovica, 16. april 1999, 9 civilnih žrtava; Staro Ćikatovo, 17. april 1999, 128 civilnih žrtava; Stari Poklek, 17. april 1999, 41 civilnih žrtava; Hade (Obilič), 17-18 april 1999, 10 civilnih žrtava, nekoliko živo spaljenih; Mali Ribar, 18. april 1999, 25 civilnih žrtava; Devë (Đakovica), 18. April 1999, 7 civilnih žrtava, porodice Bobi; Gornja Bernica, 18. april 1999, 6 civilnih žrtava; Mali Halać, 19. april 1999, 20 civilnih žrtava; Makoc, 20. april 1999, 42 civilnih žrtava; Graštica, 21. april 1999, 60 civilnih žrtava; Nakarade Kosovo Polje, 21. april 1999, 16 civilnih žrtava, članovi porodice Mirena; Dragačina (Suvareka), 21. april 1999, 11 civilnih žrtava, stari ljudi živo izbačeni u bunar; Kolić, 22. april 1999, 21 civilnih žrtava; Meja i Korenica, 27. april 1999, oko 5000 civilnih žrtava, izdvojeni iz kolone, na putu za Albaniju, Guskë, 27. april 1999, 25 civilnih žrtava; Dobroš, 27. april 1999, 38 civilnih žrtava; Korenica, 27. April 1999, 65 civilnih žrtava; Nabërhan, 1,2,10. i 12. maj 1999, 30 civilnih žrtava; Studimje, 2. maj 1999, 116 civilnih žrtava; Bukoš, 3. maj 1999, 35 civilnih žrtava; Peć, 12. Maj 1999, 7 civilnih žrtava iz porodice Baljaj; Koriše, 13. maj 1999, 71 civilnih žrtava, kao rezultat korišćenja civilnog stanovništva kao

štit tokom bombardovanja NATO-a od srpske strane; Ćušak, Pavlan i Zahać (Peć), 14. maj 1999, 77 civilnih žrtava; Carraluka, 17. maj 1999, 23 civilnih žrtava, članovi dve porodice Krasniqi; Zatvor Dubrave, 21. i 22. maj 1999, 97 zatvorenika ekzekutirani i masakrirani; Vučitrn, 22. maj 1999, 68 civilnih žrtava; Vučitrn, 24. maj 1999, 8 maloletnih devojčica; Naselje Tusus (Prizren), 26. maj 1999, 27 civilnih žrtava i 247 zapaljenih kuća; Porodica Gërzhaliu, 31. maj 1999, 12 civilnih žrtava; Mitrovica, 8. juni 1999, 9 nestalih civilnih žrtava, nekoliko spaljena; Porodica Bala - Peć, 12. juni 1999, 7 civilnih žrtava, od kojih 5 dece i dr.¹ Verbovac i Štutica, 30 april 1999, 275 civilnih žrtava; Novi Pokljek, 17. april 1999, 53 civilnih žrtava; 27. Mart 1999, Dardanija I i II (Brežanik I i II) Peć, 46 civilnih žrtava.

- tokom 1998-1999 na Kosovu, snage SRJ (Srbija i Crna Gora), naročito srpske snage vršili su seksualno nasilje nad oko 20 hiljada lica, uglavnom albanske žene i devojke, koje su pretrpele veliku patnju, teške i nezalečive psihološke traume i rane;
- tokom 1998-1999 na Kosovu, oružane snage SRJ (Srbija i Crna Gora), naročito srpske snage, proterali su iz svojih kuća više od 1 milion Albanaca, u većini slučajeva oduzimajući im svaki identifikacioni dokument, vozačke dozvole i svaki drugi dokument, u cilju uništavanja dokaza o njihovom poreklu i državnoj pripadnosti;
- u cilju skrivanja zločina i izbegavanja direktne odgovornosti u vršenju genocida, državne institucije SRJ (Srbija i Crna Gora), naročito Srbije, nasilno su premestili na teritoriji Srbije hiljade civilnih Albanaca svih uzrasta, žive i ubijene;
- osim jednog određenog dela, koji su vraćeni živi, nakon rata, budući da su preživeli nečovečno zlostavljanje u zatvorima Srbije, hiljade tela albanskih civila, koji su sahranjeni, a zatim ekshumirani, kako bi zatreli tragove zločina, pronađena su u masivnim grobnicama po Srbiji;
- 20 godina nakon rata na Kosovu, Srbija nastavlja da skriva istinu za više od 1600 lica, koja su nasilno nestala tokom rata na Kosovu;
- pridržavajući se taktike 'spržene zemlje', u nameri uništavanja ekonomske osnove, zatiranja sećanja i istorije, zatiranja ljudske osnove za egzistenciju i bezbednost, oružane snage SRJ (Srbija i Crna Gora), naročito srpske, razorile su 100.389 stambenih objekata, 88.101 pratećih objekata, 358 školskih zgrada je razoreno u celini ili delimično, oko 700, 215 verskih objekata (džamije, turbe, teče, i katoličke crkve), 123 zdravstvenih objekata i više od 190 domova kulture, biblioteka i administrativnih zgrada i dr.²

¹ Državna agencija arhiva Kosova, Zločini Srbije na Kosovu 1998-1999, knjiga 2 ed. Osmani, Jusuf, Priština 2010 st. 49-57. Lista masakra nije dovršena, jer još uvek nisu prikupljeni podaci sa terena. Naročito broj žrtava je veći u poređenju sa prikazanim u ovom tekstu.

² Državna agencija arhiva Kosova, Zločini Srbije na Kosovu 1998-1999, knjiga 2 ed. Osmani, Jusuf, Priština 2010 st. 469

Podsećajući da :

- Međunarodni krivični sud za Ruandu, koji je okvalifikovao i osudio među-etničko seksualno nasilje, kao akt genocida, zbog činjenice da silovanje predstavlja teško kršenje fizičkog i mentalnog integriteta žrtve;³
- Član II stav (b) Konvencije o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida, kvalifikuje formu genocida i tešku povredu fizičkog i mentalnog integriteta;
- Zločin genocida, zločini protiv čovečnosti i ratni zločini, kao izuzetni teški zločini, koji pogađaju celokupnu međunarodnu zajednicu, nikada ne zastarevaju i kao takvi ne mogu da ostanu nekažnjeni;
- Obaveza je svake države da izvede pred pravdu sve kriminalce i odgovorne za međunarodne zločine;
- Skupština Republike Kosovo, odbijajući kao neprihvatljivim sve političke sporazume, koji su sklopljeni između Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju i Vlade Srbije, za izmenu kvalifikacije seksualnog nasilja, kao jedan od sastavnih elemenata zločina genocida;

Konstatuje da:

- ubistva dece, žena, starijih osoba, civilnih lica, uglavnom Albanci, tokom rata 1998-1999. godina na Kosovu, predstavljaju zločin genocida u smislu definicije genocida, prema Konvenciji za sprečavanje i kažnjavanje zločina genocida .
- proterivanje Albanaca i etničko čišćenje na Kosovu predstavlja zločin genocida i teško kršenje Konvencije za sprečavanje i kažnjavanje zločina genocida;
- nasilni nestanak albanskih civila predstavlja zločin protiv čovečnosti i teško kršenje Deklaracije ujedinjenih nacija o zaštiti nasilno nestalih lica;
- seksualno nasilje u oružanim konfliktima, znači rata, predstavlja zločin genocida u smislu kako je definisan genocid prema Konvenciji za sprečavanje i kažnjavanje zločina genocida;
- nakon završetka rata na Kosovu nije urađena nijedna politička osuda protiv dokazanog genocida Srpskog režima na Kosovu, dok političke i pravosudne institucije u Srbiji i dalje poriču zločin genocida na Kosovu i u kontinuitetu odbijaju reparaciju počinjene štete;
- sistematski zločini počinjeni od strane srpskog režima su počinjeni u cilju istrebljenja Albanskog naroda na Kosovu, znači čine zločin genocida;
- Priznavanje zločina genocida protiv Albanaca na Kosovu, predstavlja humanitarni čin, koji bi olakšao bol za preživjele genocida i odavanje počasti na sećanje žrtava genocida.

Podsećajući da :

- Dana, 15. januara 1999, Srpske snage su počinile čin genocida u Rečaku, tokom kojeg masakrirano je 42 albanska civila;

³ Trial Chamber 1 of the ICTR definisao je silovanje kao „fizičku invaziju seksualne prirode, počinjen prema licu u okolnosti prisile“. Prosecutor V. Akayesu, Case No. ICTR-94-4-T, Judgment, P 598 (Sept. 2, 1998) hereinafter Akayesu Judgment.

- Ovaj monstruozi čin mobilizovao je međunarodnu zajednicu, kako bi okončali politiku genocida na Kosovu i u tom pravcu organizovala Međunarodnu konferenciju o Kosovu, u Rambujeu;
- Činjenica da je Srpski režim odbio mirovno rešenje o pitanju Kosova i nastavio politikom genocida protiv Albanaca na Kosovu;
- Vojna intervencija NATO-a, za okončanje zločina genocida nad Albancima na Kosovu, zaustavljajući veliku humanitarnu krizu, koju su prouzrokovale snage SRJ (Srbija i Crna Gora), naročito Srbija ;
- Skupština Kosova proglašava 15. januar - Dan sećanja na genocid nad Albancima Kosova.

Zahteva od države Srbije:

- Da prizna činjenicu da je ova država, u punoj suprotnosti sa Konvencijom za sprečavanje i kažnjavanje zločina genocida od 9. decembar 1948. i teško kršenje Ženevske Konvencije od 12. avgusta 1949. i dodatnih protokola ovih konvencija, počinila ratne zločine, zločine protiv čovečnosti i genocid na Kosovu, u periodu od 1998-1999;
- Da u celini rasvetli sudbinu svih lica, koji se još uvek smatraju nestalim od strane snaga SRJ (Srbija i Crna Gora), naročito Srbija, tokom rata na Kosovu 1998-1999, ali i ranije;
- Da izvede pred pravdu odgovorne za počinjen genocid, zločine protiv čovečnosti i ratne zločine na Kosovu 1998-1999;;
- Da reparira onu štetu genocida, zločine protiv čovečanstva i ratnih zločina, koje još uvek mogu da se repariraju.
- Da pokaže svoju odlučnost putem mera na nacionalnom nivou i međunarodne saradnje, da obezbedi kažnjavanje onih koji su planirali, koji su počinili ili podsticali genocid, zločine protiv čovečnosti i ratne zločine na Kosovu. 1998-1999;
- Da plati odštetu, vršeći naknadu za sva razaranja i štetu materijalne infrastrukture na Kosovu.

Skupština Kosovo:

- Imajući u vidu činjenicu da poricanje zločina genocida, zločina protiv čovečnosti i ratnih zločina, smatra se teškom uvredom, koja se nanosi žrtvama ovih zločina, njihovim porodicama i celoj naciji, protiv kojih je vršen genocid, zločini protiv čovečnosti i ratni zločini;
- Imajući u vidu činjenicu da je tačno i svestrano informisanje neophodni uslov u odnosu na negocionizam, kao celina stavova i datih objašnjenja za poricanje i uništavanje istine o genocidu na Kosovu, počinjen od snaga SRJ (Srbija i Crna Gora), naročito Srbija tokom rata 1998-1999;
- zahteva od svih političkih i naučnih institucija Kosova, da se maksimalno zalažu za rasvetljavanje genocida na Kosovu i da se obezbedi politička podrška za priznavanje činjenice da su Albanci Kosova bile žrtve genocida.

- podsećajući na uznemirenje i napore za osporavanje ili opravdanost zločina genocida, kao što je definisano Konvencijom i etabliran kao takav, prema međunarodnom pravu, može da ugrozi i minira borbu protiv nekažnjavanja, pomirenja i napore za sprečavanje genocida,⁴ preuzima inicijativu za uključivanje u Krivični zakonik Republike Kosovo, kao krivično delo dozvoljavanje, opravdavanje, poricanje, minimizaciju genocida, ratnih zločina i zločina protiv čovečnosti, počinjenih od strane srpskih snaga prema albanskom stanovništvu na Kosovu.

Br. 06-R-017

Priština, 16. maj 2019. godine

Predsednik Skupštine

Kadri VESELI

Rezoluciju dostaviti:

- Vladi Republike Kosovo
- Arhivi Skupštine

⁴ Rezolucija Generalne Skupštine OUN-a: O/HRC/RES/37/26, 23 mart 2018 za sprečavanje zločina genocida.